

[Ingerlise Koefoed]

Den øjensynlig meget spidsfindige fortolkning af lovgivningen om efterløn synes at demtere denne opfattelse.

Svar (23/7 90):

Socialministeren (Niels Helveg Petersen, fg.):

For førtidspensionister gælder ingen regler, som begrænser muligheden for frivilligt, ulønnet arbejde.

Derimod sker der regulering af pensionens forskellige bestanddele ved *ekstraindtægter* ud over førtidspensionen. (Beløbene er angivet i januar 1990-niveau).

For *grundbeløbet* påbegyndes indtægtsreguleringen ved ekstraindtægter på mere end 74.300 kr. årligt. Dette beløb forhøjes til 75.300 kr. i 1992 og til 82.700 kr. årligt i 1993 for enlige pensionister. For gifte pensionister er de tilsvarende beløb 74.300 kr. i 1990, 84.800 kr. i 1992 og 98.600 kr. årligt i 1993.

For så vidt angår *pensionstillægget* påbegyndes indtægtsreguleringen ved indtægter ud over pensionen på 23.300 kr. for enlige og 46.600 kr. årligt for gifte pensionister. Disse fradrag forhøjes i 1991 til henholdsvis 30.700 kr. og 61.500 kr., i 1992 til 38.200 kr./76.300 kr. og i 1993 til 45.600 kr./91.200 kr.

Endelig udgør fradraget for *personlige tillæg* 10.800 kr. for enlige og 21.600 kr. årligt for gifte pensionister. Dette medfører, at personligt tillæg, som kommunen har besluttet at tildele, først vil være helt bortreguleret ved ekstraindtægter på henholdsvis 40.800 kr. for enlige og 66.600 kr. for gifte.

For så vidt angår spørgsmålet om relationerne til efterløn henvises til arbejdsministerens svar på spørgsmål nr. S 1022.

Spm. nr. S 1022

Til *arbejdsministeren* (11/7 90) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Finder ministeren det rimeligt, at efterlønsmodtagere, som påtager sig frivilligt og uden løn at være »værtinder« i en dagcentercafé, mister muligheden for fuldt ud at udnytte 200-timers-reglen, og gælder de samme vilkår for førtidspensionister?«

Begrundelse

(Samme begrundelse som til spm. nr. S 1021).

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Svar (23/7 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er efterlønsordningens hovedprincip, at tilknytningen til arbejdsmarkedet skal være op-hørt.

200-timers-reglen giver dog efterlønsmodtagerne mulighed for at påtage sig lønnet eller ulønnet arbejde i begrænset omfang.

Derimod er retten til rene fritidsaktiviteter ikke begrænset i efterlønsperioden.

Deltagelse i foreningsvirksomhed eller humanitært og socialt hjælpearbejde kan derfor også ske frit i efterlønsperioden, blot aktiviteten ikke har karakter af egentligt arbejde.

Eksempler herpå er besøgsvennetjeneste eller beskæftigelse i genbrugsbutikker, der drives af anerkendte hjælpeorganisationer. Efter praksis forudsættes det blandt andet, at beskæftigelsen ikke kan udbydes som egentligt lønnet arbejde.

Det siger sig selv, at det i nogle grænsetilfælde kan være vanskeligt at afgøre, om en bestemt aktivitet er arbejde eller ej, og det kan være nødvendigt, at spørgsmålet prøves i flere instanser.

Jeg er således opmærksom på, at Arbejdsmarkedets Ankenævn for ganske nylig har afgjort en sag om en efterlønsmodtagers beskæftigelse i det dagcenter, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Ankenævnet fandt, at beskæftigelsen i det konkrete tilfælde var socialt hjælpearbejde af en sådan art, at det ikke skulle regnes med under 200-timers-reglen.

Jeg kan samtidig oplyse, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen allerede den 4. juli 1990 – efter Ankenævnets afgørelse – ændrede sin afgørelse i en tilsvarende sag.

Jeg er tilfreds med, at sagen har fået denne positive udgang.

For så vidt angår reglerne for førtidspensionister kan jeg henvisse til socialministerens svar på spørgsmål nr. S 1021.

Spm. nr. S 1023

Til *forsvarsministeren* (11/7 90) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvad agter ministeren helt præcist at gøre ved den kendsgerning, at Folketinget nu to gange har vedtaget, at der skal være lodspligt ved besejling af de danske farvande?«